

Inženjer je figura o kojoj metafizičari sanjaju, iako sve vreme majstorišu a da to ne znaju. Inženjer je u tom smislu mit koji sanja tradicija filozofije. Subjekat koji bi bio apsolutni začetak svog sopstvenog govora bio bi zapravo tvorac reči, tvorac sušte reči - bog koji govori izvorno i prvotno. Misao o inženjeru koji bi raskinuo sa svakim majstorišanjem jeste onto-teološka misao tradicije - tradicija filozofije kao metafizike. Međutim, mi smo svi faktički samo majstori koji nasleđujemo neadekvatna sredstva da mislimo. Međutim, adekvatnosti i nema, stoga sve što možemo jeste da jedno značenje zamenjujemo drugim, odnosno da pojmove kojem nam tradicija filozofije isporučuje koristimo kao cipelu ne bi li rešili vlastite probleme mišljenja.

Delatnost majstorišanja nije samo intelektualna već i mitopoetska kod Levi-Strosa ističe Derida. Levi-Strosov napor ne sastoji se samo u tome da ponudi jednu strukturalnu nauku o mitovima i mitološkoj delatnosti koliko njegov napor ukazuje na status koji pri tome pridaje sopstvenom izlaganju o mitovima – mitologikama. Mitologike su govor nauka o čoveku, govor koji karakteriše odbacivanje svake ideje središta, subjekta, povlašćene reference, prvog, arhea itd, i ovde su ključna dva momenta.

Prvi, referenca. Levi-Stros polazi od mita bororo (južno američko pleme) kojeg uzima kao mit reference, međutim, ovaj mit ne zaslužu da bude referenca za razliku od bilo koga drugog mita, on je manje ili više proširen preobražaj drugih mitova, svejedno je koji će mit biti polazna tačka, mit reference nije uzrokovan njegovim tipičnim karakterom, već nepravilnim položajem u grupi. Ovo je u skladu sa onim što smo prethodno rekli u pogledu na jezik. Naime, ne postoji povlašćeni član koji bi bio opšti ili prvi i uređiva celinu jezika. Tako stoji i sa istraživanjem primitivne misli, tj. sa pitanjem zašto baš Levi-Stros uzima određeni mit a ne neki drugi? Ali dato pitanje nema smisla ako mit koji se uzima